

KÉPES KRÓNIKÁK

fény

TAVASZI HADJÁRAT 25.

Válogatás az elmúlt évek képeiből

MENNYI IS A 48?

A magyar katonai hagyományőrzés minden kétséget kizáróan „húzó ágazata” a Napóleon és 1848 kora. Kétségkívül legnagyobb szabadságharcunknak állítanak emléket derék hadfiaink. Egy biztos, a nézők szívét mindig megdobogtatja a huszárok és a honvéd gyalogság látványa, s felhördül a fehérbe öltözött fekete-sárga lobogó alatt masírozó német láttán. Hiába, mi mindig fekete-fehérben láttuk a világot, hiába erőltették a fekete sárgát.

Rossz nyelvek szerint, úgy kell egy-egy rendezvényre katonát fogni a császár seregébe, hiszen magyar vitéz be nem állna. Ez persze így távolról sem igaz. Vannak csapatok, kik egyfajta különcségből csak azért is a fehérkabátos hagyományokat őrzik. S vannak olyanok, kik, ha a szükség úgy hozza a játék (no meg az erőegyensúly) kedvéért önfeláldozón átállnak az oldalukra. Hogy is nézne ki, amikor hős csapataink alaposan legyőzik az a háromfős császári sereget?

Itt említeném meg, hogy a korszak hadijátékain előszeretettel vesznek részt vendég felvidéki és Cseh országból érkezett csapatok, nem beszélve erdélyi barátainkról. Tehát, ha máshol nem is, a csatatéren szent a béke.

A rendőr, a parkoló, a pár pisztoly és egy aknamező

Tápióbicske 2006.

A Tavaszi Hadjárat. Közép-Európa legnagyobb katonai hagyományőrző rendezvénye. Magára valamit adó hagyományőrző hadfi ki nem hagyhatja legalább egyszer életében el ne jusson egyik eseményére. S itt estem át fotós tűzkeresztségemen.

A Bornemisza Hagyományőrség is itt szokta bonyolítani évi rendes betyárkodásait. Egyfajta kiegészítő tevékenység ez becsületes végvári vitéz létük mellett.

2006. évben éppen Tápióbicske felé vettük az irányt. A leglátványosabb, s a legnagyobb létszámú csatákat itt szokták rendezni. Ha máshova nem is, ide igyekszik eljönni a legtöbb 48-as hagyományőrző. Külön érdekessége a rendezvénynek, hogy mindez a csata eredeti helyszínén zajlik. Egyetlen hiányosságot tudok említeni, mégpedig a résztvevők autóinak szánt parkolóhelyek szűkösségét.

Mindenki lelkesen készült már az autóban a szerepére. Wágner Róbert barátom egy pisztoly párból próbálta menet közben kivarázsolni a csőbe szorult fojtást. Mire leértünk a helyszínre pont végzett a művelettel. Éppen fordulnánk be a parkolóba, mikor egy a rendezvényt biztosító rendőr lelkesen integetett, hogy tovább. rendőr Farkas uram, ki vezetett, mosolyogva visszaintegetett, hogy igen, mi oda akarunk behajtani. A második baráti integetés váltás után barátságosan közölte immár szóban is, hogy ez közreműködők számára fenntartott hely. farkas és Wágner urak bizonygatták, hogy mi azok vagyunk. A rend barátságosan határozott, s egyáltalán nem zordon óre fennhangon közölte, mennyire elege van az egészsből, s ma már mi vagyunk a tízedikek, akik ezzel jönnek, de belépőt nem mutatnak. Erre Wágner Robi előkapta a két pisztolyt, s odadugta az orra alá.

- Ez megfelel belépőnek?

Meglepetés, majd széles mosoly ült ki a biztos úr arcára, s intett, hogy tovább!

Ugyanitt történt, hogy újdonsült haditudósítóként gondoltam felderítem a terepet. Büszkén feszítettem kölcsön géppel, melynek kezelését gyorsított ütemben Tápiószecsőig sajátítottam el. Gyanúm akkor ébredt aziránt, hogy nem éppen a NASA legfrissebb technológiáját tartom a kezemben, amikor leendő kollégáimnál az olyan szép nagy dobozokat, s a hozzájuk rögzített kávé termoszra emlékeztető optikákat megpillantottam. Igazából nem is nagyon volt időm ezen gondolkodni, mert éppen egy nemzetőr igyekezett felém erős karlendítésekkel. Valamit már messziről kiabált. Amikor odaért hozzám, megkérdezte, mit keresek itt. Ideges arckifejezését baráti mosollyal viszonyoztam, s mondtam, hogy én a Magyar Huszár és katonai Hagyományőrző Szövetségtől jöttem, s fotózni szeretnék. Mire ő barátságosan, ám nem kevésbé feszülten adta tudtomra, hogy fél lábbal éppen egy pirotechnikai robbanótölteten állok, ami a becsapódásokat imitálja, s megtisztelve érezné magát, ha nem itt veszteném el a végtagom.

Mit volt mit tenni hagytam magam betesséklni a fotósok számára fenntartott helyre, ahol hamarosan újabb csakis lelkes amatőröket érintő atrocitás ért. A nem sokkal mögöttem elhelyezkedő operatőr közölte, fejbe csap, ha még egyszer felállok. Így esett, hogy ha aknamező nem is robbant alattam egy meglepett ló felettem ugratott át egy roham kellős közepén. A tanuló pénz ugyebár megfizetendő.

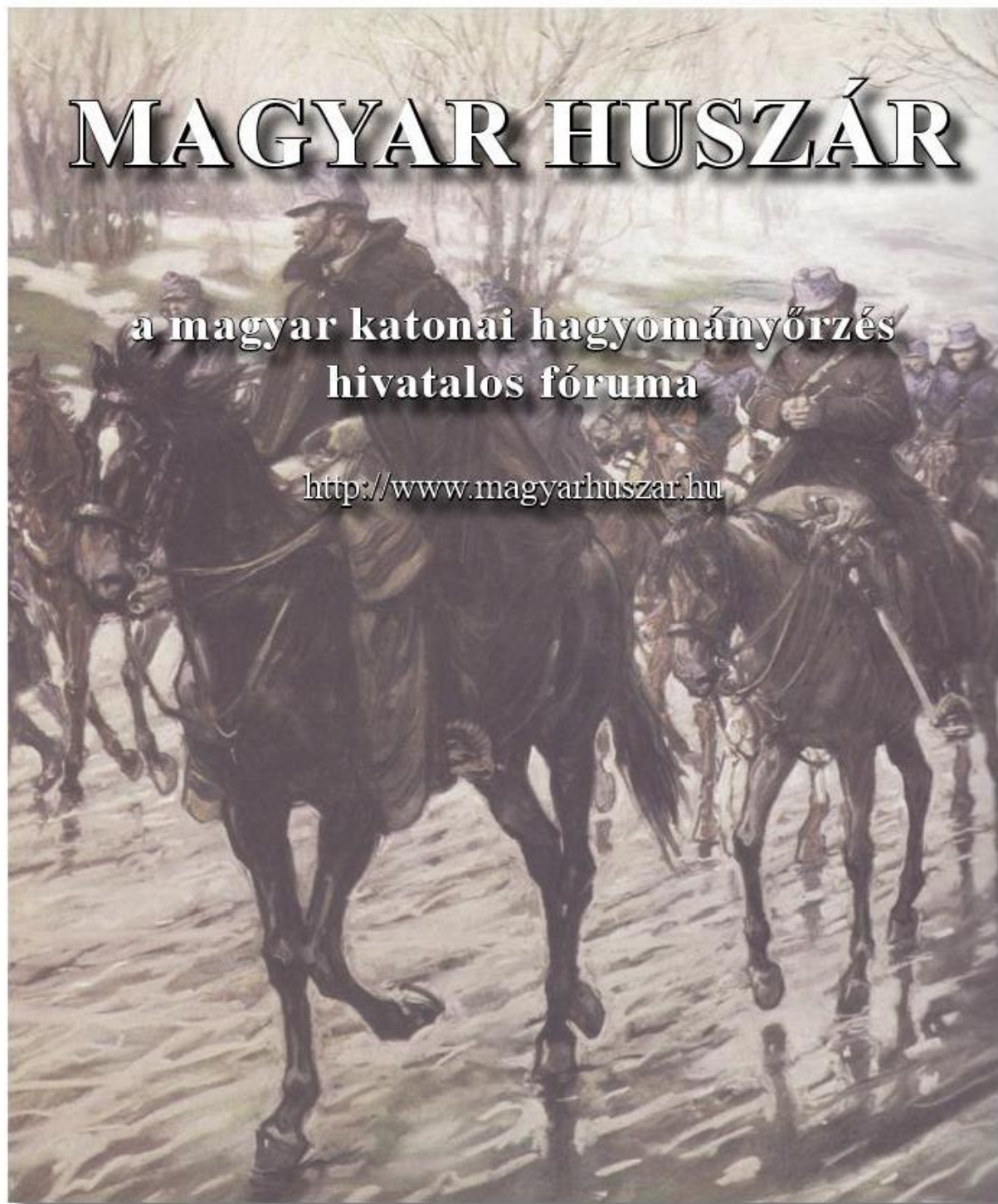

MAGYAR HUSZÁR

a magyar katonai hagyományörzés
hivatalos fóruma

<http://www.magyarhuszar.hu>

Magyar Huszár és Katonai Hagyományörző Szövetség

info@magyarhuszar.hu

ERŐT! TISZTESSÉGET!

